

РЕШЕНИЕ

№ 6432

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6108** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от [фирма] (ново наименование [фирма]), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], бл. К. Г. Офиси, ет. 4, представлявано от управителя Д. П. С., срещу Задължителни предписания № ЗД –1–21– 00522024 от 06.02.2019 г. от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ, потвърдени с Решение № 1040 – 21 – 175 от 07.05.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение и потвърдените с него задължителни предписания, като незаконосъобразни, издадени в противоречие с приложимите материално правни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излагат се подробни съображения по съществуващото на спора. Твърди, че за дружеството не възникват основания да заличи подадените за А. А. данни, тъй като изплатените от НОИ обезщетения не са неправилно извършени. Пояснява се, че законът не придава правно значение на обстоятелството, че осигурителният стаж по чл. 40, ал.1 от КСО е натрупан при един работодател – осигурител, а отпускът при временна неработоспособност се ползва при друг, следващ работодател – осигурител. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, не се представлява. Депозира писмено становище и претендира разноски, съгласно списък. Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град – редовно призован, се

представлява от юрк. В., която оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и с оглед изхода на спора иска присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С определение от 10.06.2020г. съдът е спрял производството по настоящото дело поради свързаност с дело № 14335/2019 по описа на АССГ, 8 състав, с оглед изясняване на фактическата обстановка до постановяване на влязъл в сила съдебен акт по горепосоченото дело. Предвид постановеното по административно дело № 2500/2021г. по описа на ВАС, Шесто отделение Решение № 5307/26.04.2021г., с което е оставено в сила Решение № 7505/23.12.2020г. по адм.дело № 14335/2019г. по описа на АССГ, 8 състав, производството по настоящото дело е възобновено.

От представените по делото доказателства се установява, че при извършена ревизия от контролните органи на ТП на НОИ С. - град, е констатирано, че А. И. А., ЕГН [ЕГН] е назначен при жалбоподателя с трудов договор на основание чл. 70 във връзка с чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда на длъжност "Мениджър проекти" при законоустановено работно време - 8 часа, считано от 01.04.2018г. За А. А. временната неработоспособност е настъпила от същата дата. Към датата на настъпване на временната неработоспособност 01.04.2018г., осигурителните органи са приели, че същият не е имал качество на осигурено лице, по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КСО. В резултат на неправилно декларираното от жалбоподателя право на изплащане на парично обезщетение за общо заболяване в т. 9 от приложение № 9 към болничен лист б. л. № Е20180816860, б.л. № Е20180662180, б.л. № Е20180662347 и б.л. № Е2018607621 - за периода от 01.04.2018г. до 13.07.2018г. на А. И. А. неоснователно е изплатено парично обезщетение поради общо заболяване от 01.04.2018г. до 13.07.2018г. вкл., с което е нанесена щета на фонд "ОЗМ" на ДОО. На осигурителя [фирма], на основание чл. 110, ал.1 от КСО е съставен ревизионен акт за начет № РА – 5 - 00521998 от 06.02.2019 г. по разходите на държавно обществено осигуряване за сумата 2561.44 лв., от които главница 2405.89лв. и лихва 155.55 лв. за неправомерно изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване на А. И. А., ЕГН [ЕГН].

В резултат на извършената ревизия контролният орган на ТП на НОИ – С. е издал на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] задължителни предписания №ЗД-1-21-00522024/06.02.2019г., да заличи подадените данни с декларация обр. № 1 за А. И. А., ЕГН [ЕГН] с вид осигурен код "01" за периода 01.04.2018г. до 31.07.2018г. и да подаде основни данни с декларация обр. №1 за м.07.2018г. с 12 отработени дни , с осигурителен доход в размер на 1310,74лв. и първи ден в осигуряване -16, които са потвърдени с обжалваното решение.

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на настоящия спор е законосъобразността на подаваните от жалбоподателя данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за А. И. А. като осигурено лице по смисъла на КСО в периода от 01.04.2018 г. до 13.07.2018.

Според легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ е дадена в §1, ал.1, т.3 от КСО, според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 и за

което са внесени или дължими осигурителни вноски, като според чл.10, ал.1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Следователно лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството осигурено лице, независимо дали за него са подавани данни в НАП и са внасяни осигурителни вноски. Въпреки сключения трудов договор, не се установява извършването на действия от А. А. по изпълнението му. През процесния период А. не е престириал труд при жалбоподателя поради временната му неработоспособност. Поради това, не е налице трудова дейност като необходима предпоставка за възникване на качеството на осигурено лице. Не е достатъчно само сключването на договор, по силата на който да възникват и осигурителните права. Необходимо условие е и упражняването на трудова дейност по него, за което по делото няма данни, а доказателствата сочат на еднозначен извод, че такава дейност не е била извършвана. В този смисъл е и посоченото Решение № 5307/26.04.2021г., постановено по административно дело № 2500/2021г. по описа на ВАС, Шесто отделение, с което е оставено в сила Решение № 7505/23.12.2020г. по адм.дело № 14335/2019г. по описа на АССГ, 8 състав.

В декларация – Приложение № 9 от НПОПДОО към първичния болничен лист E20180816860 за периода 01.04.2018 г.-30.04.2018 г., осигурителят [фирма] е декларира, че лицето А. И. А. към деня на настъпване на временната неработоспособност поради злополука-нетрудова е осигурено за съответния риск и има 6 месеца осигурителен стаж. От датата 28.03.2018г. когато е прекратено трудовото му правоотношение с предходния работодател „Б. Онлайн Р.“, А. не е подлежал на осигуряване по разпоредбите на КСО. В случая, безспорно се установява от фактите по спора, че преди настъпване на неработоспособността А. И. А. е бил с прекратено осигуряване, поради което и осигуряването му не е било възникнало към датата на настъпване на неработоспособността на 01.04.2018 г. Поради тази причина няма качеството на осигурено лице по смисъла на §1, т.3 от ДР на КСО и не подлежи на задължително осигуряване по реда на чл.4 от КСО. Също така не може да се приеме, че за А. И. А. е приложима разпоредбата на чл.9, ал.2, т.1,3 и 5 от КСО, тъй като тя касае само случаите, при които осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл.10 от КСО, продължава и през тези периоди. Предвид изложеното, подадените от осигурителя [фирма] данни в удостоверение – приложение № 9 към болничните листове относно осигурителния статус на лицето, попълнени в т. I.1 са незаконосъобразни. Като е посочено, че лицето е осигурено за общо заболяване към датата на настъпване на неработоспособността, необосновано е било прието, че А. А. има право на парично обезщетение и такова му е било изплатено, с което е нанесена щета на фонд „Общо заболяване и майчинство“ на ДОО.

Предвид изложеното, се установява, че фигуриращите към момента данни по чл.5, ал.4 от КСО за А. И. А. с вид осигурен “01“ за периода от 01.04.2018 г. до 13.07.2018 г. са некоректни, подадени в нарушение на посочените разпоредби и не съответстват на действителната фактическа обстановка.

Предвид изложеното, подадените от [фирма] с ново наименование [фирма] са некоректни и следва да бъдат коригирани при спазване на задължителните предписания, като: бъдат заличени подадените данни с Декларация Обр. №1 в Регистъра на осигурените лица в ТД на НАП, съгласно разпоредбите на чл.5, ал.4 КСО и Наредба Н-8 от 29.12.2005г. на МФ за А. И. А., ЕГН [ЕГН] за периода от

01.04.2018 г. до 31.07.2018 г. и подадени основни данни с Декларация обр.1 в Регистъра на осигурените лица в ТД на НАП, съгласно разпоредбите на чл.5, ал.4 КСО и Наредба Н-8 от 29.12.2005г. на МФ за А. И. А., ЕГН [ЕГН] за месец 07.2018 г. – 12 отработени дни с осигурителен доход в размер на 1 310,74 лева и първи ден в осигуряването – 16.

При този изход на спора трябва да се уважи искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., определено по реда на чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] (ново наименование [фирма]), ЕИК[ЕИК], против Задължителни предписания № ЗД –1–21– 00522024 от 06.02.2019 г. от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ, потвърдени с Решение № 1040 – 21 – 175 от 07.05.2019 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] с ново наименование [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националния осигурителен институт сторените по делото разноски в размер на 100,00 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: